

що Єдинъ тóлко п'ять в'єди насъ къ Отцѹ неб'єсномѹ сир'єчь: Б'ѡнъ Єго, говорѣи Ис'єсъ Изъ самъ п'ять, ѿ истина ѿ жи- вóт'а: нѣ кой нещ'є да дóйд'є при От- ца само чрезъ Мена. (Іоан: 14: 6) Яко ли нѣ се приближаваме при Бóга, ѿ са на д'єваме само на с'єбеси. то нѣ немóжѣме да чакаме да се ѿсп'яли об'ѣщанѣе то на вван- гелѣе то. И така, кога се в'ѣе мóлите не за- бравай те примирѣт'єла Христа, чрезъ когò то тóлко в'ѣ мóжи те да пол'чи те прощ'єнѣе то си. Така подóбно прав'єте, кога накара- те д'ѣца та си да се мóлатъ Бóгѹ, говор'єте ѿмъ, защо Ис'єсъ Христосъ за ѿск'д'ѣванѣе то ѿмъ ѿ ѿдамова гр'ѣхъ, прѣлъ плóть, ѿ се родѣлъ ѿ пресв'ята д'ѣла ѿ ѿмр'єлъ на кр'є- ста, ѿ се возн'єсалъ на некòто, който сег'а се мóли Отцѹ за наші те гр'ѣхове. Яко ли нѣ сме съ стр'ѣшени сердца ѿ ѿщ'єщ'єме защо сме прест'ѣпили запов'ѣд'ята на Гóспода нашого, то нѣ тр'єва незабавно да прив'ѣгнимъ съ молитва камъ Ис'єса Христа съ расказанѣе, за- щò Тóй є' агнецъ Бóжѣи кой то з'є- ма на с'єбе си гр'ѣхове те на сичкѣм мѣр'ѣ. (Іоан: 1: 29). Чрезъ когò то нѣ прѣл'х'єме ѿск'д'ѣпл'єнѣе съ Н'єгова та крòвь, ѿ прощ'єнѣе гр'ѣхòв'а. (Колос. 1. 14). Кога то нѣ са Отчаюваме съ причина, на сѣлно то ѿск'д'єнѣе ѿ соверш'єнна та на- ша н'ємощь, то Ис'єсъ Христосъ є' мѣлостивъ ѿ в'ѣрнѣи Первосв'ящ'єнникъ, кой то прѣлъ за